

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **L. M.**, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2019, č. j. MV-100921-4/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 3. 2020, č. j. 51 A 36/2019 – 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**
- II. Žalobci **s e u k l á d á** zaplatit **ve lhůtě patnácti dnů** ode dne doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.
- III. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby **ve lhůtě patnácti dnů** ode dne doručení tohoto usnesení **zaplatil** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba ve věci žádosti o udělení povolení k přechodnému pobytu.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Návrh odůvodňuje tím, že přiznání odkladného účinku je jediným prostředkem, kterým lze dosáhnout toho, aby konečný úspěch kasační stížnosti nebyl jen formální, ale i faktický, tedy aby ochrana poskytovaná veřejným subjektivním právům stěžovatele prostřednictvím institutu kasační stížnosti byla včasná a spravedlivá. Stěžovatel odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ve kterém bylo mimo jiné vysloveno, že ačkoliv k opuštění území České republiky může být donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nemůže být tato skutečnost důvodem k nepřiznání odkladného účinku. Nenahraditelné újmě nelze předcházet tím, že cizinec bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území a vystavovat se riziku, že mu bude uloženo správní vyhoštění, s nímž je spojen i zákaz pobytu na tomto území po určitou dobu. S odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96,

stěžovatel namítá, že odkladný účinek může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale přímo i ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotyčné řízení před soudem vedlo.

[3] Podle stěžovatele je pro výkon jeho ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, a tvrdí, že „[b]yt' je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.“

[4] Stěžovatel uvádí, že na území České republiky žije již 30 let po dobu svého dospělého života. Vytvořil si zde silné rodinné a společenské zázemí, a tak by pro něj nucený návrat do země jeho původu (Kosova) představoval nenahraditelnou újmu. Uvádí, že na území má manželku H. B. a nezletilého syna P. M., který je státním občanem České republiky. Udržuje s ním reálný vztah a pravidelně se s ním stýká. Přes svou nepříznivou ekonomickou situaci hradí náklady na jeho výživu nad rámec vyživovací povinnosti stanovené soudem. S matkou svého syna, M. M., udržuje korektní vztah. Na území České republiky má i svého bratra, švagrovou a synovce. Nepřiznáním odkladného účinku dojde k zásahu do života celé rodiny, především syna P. a manželky H. B.. Stěžovatel se nebude moci podílet na výchově svého syna, nebude se s ním moci stýkat. Obtížně se také bude moci podílet se na nákladech výživného syna P. a na nákladech společné domácnosti. Pro manželku by stěžovatelova povinnost opustit území znamenala psychickou újmu. Nepřiznáním odkladného účinku by mohlo dojít ke vzniku nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout jiným osobám jeho přiznáním. Veřejný zájem není ohrožen.

[5] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[6] Podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže 1) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže 2) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má stěžovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[8] Stěžovatel navrhuje přiznání odkladného účinku zejména s ohledem na ochranu jeho procesních práv. Má obavu z nuceného opuštění České republiky a z něj vyplývajících zásahů do rodinného a soukromého života.

[9] Předmětem řízení v nyní projednávané věci je přezkum rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky dle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Důsledkem rozhodnutí žalované tak sice bylo, že stěžovatel

pokračování

nedosáhl na určitou formu pobytového statusu, bezprostředním následkem nabytí právní moci rozhodnutí žalované však není to, že by stěžovatel byl státní mocí nucen území České republiky opustit. K tomu dochází až při uložení správního vyhoštění (či rozhodnutí o povinnosti opustit území) s vymezením doby, po kterou by mu nebylo umožněno vstoupit na území členských států Evropské unie (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2017, č. j. 1 Azs 156/2017 – 21, nebo ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38; obdobně viz usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11, bod 32). Napadené rozhodnutí žalované v tomto řízení neukládá stěžovateli povinnost vycestovat, ani jej nenutí pobývat na území České republiky nelegálně. Neudělení jednoho pobytového oprávnění neznamená, že stěžovatel nemůže požádat o jiné pobytové oprávnění, a získat tak na území České republiky legální pobytový status.

[10] Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a stěžovatelem tvrzených důvodů pro přiznání odkladného účinku dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku (potažmo správního rozhodnutí) pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na jeho procesních právech a na právu na respektování soukromého a rodinného života. Není proto splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku.

[11] K odkazu stěžovatele na usnesení č. j. 5 As 73/2011 – 100 Nejvyšší správní soud poznamenává, že tato věc se lišila od nyní souzené. Přiznání odkladného účinku ve věci sp. zn. 5 As 73/2011 bylo odůvodněno zvláštními okolnostmi případu spočívajícími především v tom, že účastník řízení by byl nucen opustit Českou republiku společně se svou těhotnou manželkou a dítětem, neboť jeho manželka disponovala povolením k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny s účastníkem řízení.

[12] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovateli se nepodařilo osvědčit naplnění první ze dvou podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., a proto nemohlo být jeho návrhu vyhověno (výrok I.). Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[13] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020511620**.

[14] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, jež podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí částku 5000 Kč. Stěžovatel však do dne vydání tohoto usnesení soudní poplatek neuhradil. Proto ho Nejvyšší správní soud vyzývá ke splnění poplatkové povinnosti a stanovuje mu k tomu přiměřenou lhůtu. Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolkových známek na přiloženém tiskopisu, nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 - 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1020511620**.

[15] Veškeré písemnosti je třeba zaslat ke sp. zn. 2 Azs 116/2020 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

Nebude-li poplatek za kasační stížnost (výrok III.) ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení **z a s t a v í**. K poplatku zaplacenému po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.].

Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by stěžovateli mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

Má-li stěžovatel za to, že splňuje podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami je třeba nalepit vždy oba jejich díly (neznehodnocené) na tiskopis na vyznačeném místě, tiskopis podepsat a vrátit jej označenému soudu.

V Brně dne 13. května 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a v kolkových známkách zasílám určený soudní poplatek 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

ke sp. zn. 2 Azs 116/2020

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓

pokračování

Vyhovuji výzvě a v kolkových známkách zasílám určený soudní poplatek 5000 Kč za kasační stížnost.

sp. zn. 2 Azs 116/2020

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓